

OD REDAKCJI „ŚWIATOWITA”

Oddajemy do rąk Czytelników kolejny, V tom Nowej Serii „Światowita”, dedykowany Panu Profesorowi Zdzisławowi Sochackiemu, z okazji jego pięćdziesiątej rocznicy pracy na Uniwersytecie Warszawskim.

Pragniemy zwrócić Państwa uwagę na inny niż w dotychczasowych czterech woluminach Nowej Serii układ tekstów. Z uwagi na ich różnorodność tematyczną i merytoryczną, wprowadziliśmy podział na trzy zasadnicze części.

Pierwszą z nich, najobszerniejszą, są „Studia i materiały”: prezentujemy tu różnej objętości artykuły syntetyczne i studia materiałowe, wychodzące w swej analizie poza klasyczne sprawozdania z wyników badań wykopaliskowych. Część drugą, „Kronikę wykopalisk” stanowią krótkie sprawozdania z prac archeologicznych, prowadzonych w ciągu ostatnich dwóch lat przez pracowników naszego Instytutu. Przyjęliśmy tu formułę zaczerpniętą w znacznej mierze z nieobecnego od wielu lat w obiegu naukowym „Informatora Archeologicznego”, poszerzoną dodatkowo o materiały ilustracyjne i podstawowe informacje bibliograficzne. Trzecia część, „Recenzje, polemiki i dyskusje” daje Czytelnikom – po raz pierwszy od wielu lat na naszych łamach – możliwość zaznajomienia się z opiniami i krytycznymi uwagami, jakie wywołują wśród pracowników Instytutu Archeologii UW prace ukazujące się w innych ośrodkach naukowych, bądź też – opiniami, jakie wywołują publikacje naszych badaczy wśród archeologów wywodzących się spoza środowiska Instytutu. Mamy nadzieję, że zaproponowany w tym tomie układ będzie kontynuowany w następnych edycjach Nowej Serii „Światowita”.

Korzystając z okazji, pragniemy zwrócić uwagę potencjalnych Autorów kolejnych roczników naszego Pisma na jeszcze jedną, palącą kwestię. Praktyka Redakcji „Światowita” wskazuje, że nie wszyscy z Autorów przekazujących nam teksty do druku czytają uważnie uwagi redakcyjne, zamieszczone pod koniec ostatnich woluminów. O ile strona tekstowa daje się jeszcze jakoś opanować, to pomysłowość Uczonych, związana z dostarczaniem nam w formie elektronicznej ilustracjami (na dyskiecie i płytach CD) przekroczyła już chyba „masę krytyczną”. W związku z czym apelujemy i prosimy o bezwzględne przestrzeganie następujących zasad:

1. Ilustracje powinny być dostarczane na wyodrębnionych plikach graficznych; w żadnym wypadku nie powinny być „wstawiane” w pliki tekstowe.
2. Pliki graficzne powinny być zapisywane wyłącznie w formacie TIF lub JPG.
3. Dostarczane w obu formatach pliki powinny być zapisywane w rozdzielczości co najmniej 300 dpi oraz w skali w jakiej mają być, w założeniu, publikowane. Zwracamy uwagę, że konieczność dwukrotnego powiększenia ilustracji w druku (zdarzały nam się pliki graficzne wielkości znaczka pocztowego!) powoduje proporcjonalne zmniejszenie jej rozdzielczości (np. z 300 do 150 dpi). Informujemy ponadto, że rozdzielczość (72 dpi), która sprawdza się doskonale w prezentacjach multimedialnych, nijak nie przekłada się na jakość ilustracji w druku.
4. Podpisy do ilustracji powinny być dostarczane w osobnym pliku tekstowym, z zachowaniem numeracji odpowiadającej numeracji kolejnych plików graficznych.
5. Pliki graficzne powinny być opisywane zgodnie z konwencją przyjętą w podpisach do ilustracji. I tak: nazwa pliku graficznego xx001_a.jpg oznacza odpowiednio – **xx** monogram Autora, **001** numer ilustracji, natomiast **a.** odpowiednią wersję ilustracji. Oznacza to, że pierwsza ilustracja do artykułu Jana Kowalskiego powinna być zapisana jak następuje: JK001_a.jpg (przy ewentualnych, kolejnych wersjach ilustracji – JK001_b.jpg, i tak dalej).
6. Podpisy poszczególnych rycin na planszach powinny być zgodne ze schematem opisu przyjętym w pliku tekstowym, dotyczącym podpisów. A to oznacza, że jeśli na planszy numerujemy kolejne rysunki (zdjęcia) jako „1, 2, 3 itd.”, to w podpisach nie powinny pojawiać się zapisy typu „a, b, c; A, B, C; I, II, III itd.”!

Wojciech Wróblewski